

ESCRITS PREMIATS
DELS ALUMNES DE L'
IES LA MAR DE LA FRAU

VI PREMIS LITERARIS
"MIQUEL MARTÍ I POL" DE POESIA
I "MANUEL VÁZQUEZ MONTALBÁN" DE PROSA
Sant Jordi 2009

Accèssit de Poesia de primer cicle d'ESO Miquel Martí i Pol

Andreu Rom

L'ENVERINAMENT

He tingut un malson i m'he despertat a trenc d'alba, tenia un molt mal presagi, d'aquí poc es cometria un crim. No he pogut dormir, m'he passat una hora mirant el rellotge però res, no hi havia manera. Eren les vuit, tenia por del que pogués passar, he decidit posar-me les ulleres i una americana de color beix, no volia destacar. He obert la porta i m'he fixat que feia molt de fred, he tornat a casa per posar-me uns guants i agafar un paquet de tabac. He pres un cafè i un croissant. He arribat aviat a casa per continuar les meves memòries que parlaven sobre la meua vida de detectiu i els meus títols de metge. Al cap d'uns quinze minuts d'intensa inspiració, sonà el telèfon del meu despatx, em vaig veure obligat a respondre perquè era part de la meua feina (la que més odiava). Vaig iniciar la conversa amb la frase que tant temps havia practicat: "*Detectiu Privat al telèfon, digui?*". Em va contestar una dona d'uns quaranta anys. Estava molt nerviosa i no vocalitzava, semblava estrangera. A més de tot això, tartamudejava. Em va dir: *senyor, senyor! Han assassinat al meu marit!* Jo, intentava calmar-la però els meus esforços eren inútils. Ella em va dir la seva adreça i em va penjar: C/ Serrallonga, 23. Quan vaig arribar a aquell luxós domicili, hi havia una dona a la porta, fumant-se un cigarret. En entrar a casa seva vaig veure al mort estirat al sofà amb una got a la mà dreta que semblava contenir restes de whisky. La dona em va demanar que fos el més discret possible i que els diners, no eren cap problema. Així doncs, vaig començar l'interrogatori. La dona em va dir que es va passar tot el dia fora i que en arribar va a trobar el seu marit tal com estava ara. Després li vaig preguntar que quina era la feina del seu difunt marit i em va contestar que era advocat, però que també es dedicava a la política i que l'endemà es presentava a les eleccions com a candidat a l'alcaldia. Em va ensenyar unes quantes fotografies, en una d'elles li donava la mà esquerra a un regidor i en una altra s'acabava un cigarret subjectat amb la mà esquerra. Li vaig demanar una estona per observar l'escena del crim i em va contestar que confiava en mi però que preferia quedar-se a la cuina, ho vaig entendre. Així que em vaig posar a treballar de seguida. Després de deu minuts d'observar l'escena, la dona em va convidar a prendre un cafè i va ser en aquell moment que em vaig fixar que l'home del sofà en aquella ocasió bevia amb la mà dreta i a les fotografies era esquerrà. Des d'aquell moment vaig descobrir que aquell got amb tres dits de whisky estava a la mà d'aquell home forçadament. Vaig examinar el cadàver perquè l'endemà la dona volia enterrar-lo perquè descansés en pau.

ESCRITS PREMIATS
DELS ALUMNES DE L'
IES LA MAR DE LA FRAU

AJUNTAMENT DE CAMBRILS
Àrea d'Educació

VI PREMIS LITERARIS
"MIQUEL MARTÍ I POL" DE POESIA
I "MANUEL VÁZQUEZ MONTALBÁN" DE PROSA
Sant Jordi 2009

De lluny semblava que no li passava res excepte un inconfusible blanc pàl·lid al rostre i a la resta del cos.

Amb una rudimentària i improvisada lupa vaig començar a observar tot el seu cos i em vaig adonar que, amagat al fons dels seus cabells, hi havia un blau que li podia haver provocat una hemorràgia interna i produït la mort directa.

Després d'una hora d'investigació, no trobava la causa de la mort i vaig decidir d'agafar-li la seva jaqueta per analitzar les empremtes digitals. Em va sorprendre trobar-hi un pèl que semblava no ser del seu color castany, sinó ros.

Vaig decidir analitzar el pèl per trobar-ne el propietari, podia ser una pista cabdal. Després d'esperar deu minuts a que la prova s'acabés de realitzar, em va sorprendre i alhora desanimar veure que aquell pèl era de la filla de la dona que em va contractar, podia haver estat la conseqüència d'una abraçada amb el seu pare. Tot i així havia d'interrogar a la seva filla volgués o no, potser sabia alguna cosa de tot allò.

Ja és molt tard –em va dir la dona.

Però jo volia arribar al fons de la qüestió avui mateix, així que li vaig dir que portés a la seva filla perquè necessitava interrogar-la. Primer no em va deixar, em va dir que no posés a la seva filla en tot aquest enrenou, però la vaig convèncer explicant-li els motius de per què la necessitava. En el moment en què va baixar, la vaig fer asseure al menjador en una cadira que hi havia prop del televisor. Vaig començar preguntant-li si creia que la seva mare havia estat capaç de matar el seu pare i em va negar amb el típic argument: *és incapaç de matar a una mosca*. Quan va ser l'última vegada que vas estar amb el teu pare? Li vaig preguntar. Em va dir que aquell matí, però jo sabia que mentia, el pèl corresponia a aquella mateixa tarda. Vaig començar a dubtar i li vaig preguntar que si els seus pares tenien problemes. Ella em va dir que de diners anaven prou bé, que mai havia faltat res que hagués demanat ni mai l'havien fet esperar gaire per comprar-li alguna cosa cara, com un ordinador ben nou. Jo vaig redirigir la conversa i li vaig dir a l'orella que tots dos sabíem que no era aquell el tema que jo preguntava. Una mica pensativa, em va dir que de veritat no sabia de què parlàvem. Bé, li vaig dir, digue'm si els teus pares tenien problemes amorosos. Dubtant una mica, em va contestar que mai els havia vist discutir de manera violenta, és a dir, solament es barallaven per coses petites, el canal de televisió, el sopar, etc... Després de formular-li unes quantes preguntes decisives per a la conclusió final de l'autor de l'assassinat em vaig adonar que l'autora podia haver estat ella.

**ESCRITS PREMIATS
DELS ALUMNES DE L'
IES LA MAR DE LA FRAU**

**VI PREMIS LITERARIS
"MIQUEL MARTÍ I POL" DE POESIA
I "MANUEL VÁZQUEZ MONTALBÁN" DE PROSA
Sant Jordi 2009**

De sobte se'm va ocórrer la manera de saber si l'assassí estava entre nosaltres en aquest precís moment, vaig dir-li a la seva mare que controlés a la seva filla perquè no marxés. Vaig agafar el got situat a la mà errònia del difunt i la vaig analitzar, tot coincidia, l'assassina havia estat la filla del mort. Ràpidament vaig tornar a la casa seva i vaig trobar a la seva filla fingint que dormia, els vaig explicar totes les proves que tenia fins que la seva filla va reconèixer la seva autoria en el crim. Ens va dir que sabia molt bé que el seu pare havia estat infidel en moltes ocasions i que aquesta setmana, abans de les eleccions a l'alcaldia pretenia divorciar-se. Així doncs, vaig trucar a la policia i els vaig dir que acabessin la feina. I una vegada més, vaig resoldre un cas difícil.